

Els refugis inversors de l'estalvi no són els mateixos per a tots

Inversor, mire el seu carnet d'identitat

Els bancs i altres intermediaris financers han aconseguit en poc de temps fer d'una gran part dels estalviadors, uns àvids inversors. Saber on i quan s'ha d'invertir és una qüestió purament conjuntura. S'ha de saber quins són els actius convenients a l'edat de l'inversor.

Mentre es fa cua en la fotocopiadora de l'oficina, el mateix es pot parlar de l'última pel·lícula que ha rebut una pila d'oscars que de la rendibilitat anual dels fons d'inversió, de l'interès que es trau d'un títol de deute públic o dels avantatges d'una pòlissa d'assegurança de vida signada recentment.

L'estalvi sempre ha estat molt arrelat als hàbits i costums populars, però no s'havia arribat mai a una banalització tan gran de la inversió com la que vivim ara. Es cada dia més rar trobar un individu, solter, casat, inclús jubilat que no siga titular d'algun tipus d'actius, llibretes a termini fix, *supercomptes*, accions, obligacions, fons d'inversió i comptes d'estalvi-vivenda. Els inversors són cada vegada més nombrosos, principalment perquè els bancs i altres societats financeres s'han llançat els últims anys a desenvolupar una ofensiva comercial per a fer de qualsevol persona, amb més o menys ingressos, un inversor àvid de rendibilitat. Tot això malgrat la política del govern central socialista, executada per Carlos Solchaga. Segons les últimes informacions provinents de cercles ben informats, el responsable d'affers econòmics prepara en aquests moments una sèrie de noves mesures per a trobar una eixida a la forta crisi que va buidant a marxes forçades les nostres butxaques.

Tot plegat, on convé invertir i quina quantitat és l'adequada, són dues qüestions conjunturals, variables segons bufen els vents econòmics. Però en quins productes s'ha d'invertir tenint en compte l'edat de l'inversor es transforma en una qüestió de fons, bàsica i imprescindible a l'hora de triar entre l'àmplia oferta del mercat financer. L'estalvi no és el mateix per a aquelles

persones d'edat, diguem-ne, madura o jubilats que per als més joves, que acaben d'entrar en el mercat laboral. Els diners en les mans d'uns i d'altres, encara que amb el mateix valor nominal, no tenen ni les mateixes finalitats, ni tampoc les mateixes funcions. Cada edat té uns ideals de vida i la inversió és el camí més curt per a donar satisfacció a les necessitats individuals de patrimoni.

Pel que fa al futur del mercat inversor, els experts vaticinen un panorama prou optimista al llarg de l'any en curs. Les pressions provinents de Brussel·les, capital de la CE, estan d'alguna manera aconseguint una baixada dels tipus d'interès, motor principal per a un reforçament de l'activitat borsària. La renda fixa i la inversió a llarg termini (obligacions, títols de deute públic) s'han posat de moda els últims temps. Per la seua banda, segons les previsions dels especialistes, 1992 continuarà sent l'any dels fons d'inversió com a producte de més demanda inversora. A finals de l'any passat, els fons d'inversió mobiliària, (FIM) i els fons d'inversió en actius del mercat monetari (FIAMM) van totalitzar 3,87 bilions de pessetes, el que representa tres vegades més de patrimoni en aquests títols que al final del 1990.

La borsa, com a espai més sensible de la inversió directa, espera d'un moment a l'altre que canvie la

Els experts vaticinen un panorama optimista pel que fa al futur del mercat inversor.

AFRIU

situació actual, caracteritzada per una tendència marcada a la baixa, i recuperar així la confiança del públic. Mentrestant, quan ja s'ha complert el primer semestre de l'exercici, mantenir la tònica predominant de carregar les carteres de l'inversor amb valors que tècnicament s'anomenen "defensius" (elèctriques, autopistes, alguns bancs i telefònica), perquè atorguen seguretat a la inversió. Una altra opció són les borses estrangeres, especialment les europees, actualment en situació prou satisfactòria de beneficis. Mèxic, fora del continent, és una de les opcions més atractives arran les dràstiques mesures de control de la inflació adoptades fa poc pel govern d'aquell país americà. Des de fa alguns mesos, els jugadors de borsa poden utilitzar el sistema d'inversió en els mercats de futurs (obligacions) i opcions (reserva de possibilitats de comprar o vendre). L'Ibex 35, una d'aquestes modalitats, és un índex borsari que agrupa els 35 valors més importants de les quatre borses espanyoles: Barcelona, València, Bilbao i Madrid. Cada dia es realitzen més de vuit mil contractes per aquest mitjà.

EL BITLLET DE VINT DUROS A 124 PESSETES

Dirigir part de l'estalvi cap a la inversió a llarg termini és actualment una de les decisions més rendibles, segons asseguren els experts ben informats. La baixada del preu dels diners en 0,25 punts (un bitllet

30 anys, solter

Quines són les possibilitats d'inversió, comptant amb:
1.000.000 de pessetes. Els fons d'inversió constitueixen el millor refugi del moment per a preservar la tresoreria. Una part del total estalviat, vora el 50%,

de vint duros costa ara en l'interbancari (124 pessetes) de fa poc demostra a les clares el moviment descendent dels tipus d'interès, dinàmica que cal aprofitar per a prendre posicions en renda fixa en els pròxims mesos. Les estadístiques, per contra, asseguren que l'inversor espanyol és decanta més aviat per l'inversió a curt termini. La lletra del tresor d'un milió de pessetes en el mercat primari (compra directa a l'estat sense intermediari) està a hores d'a-

vol de les seues modalitats. Una inversió en obligacions per a la compra posterior d'una vivenda sol ser una bona jugada. Els plans i els comptes d'estalvi de vivenda semblen tots interessants. Per als casos de famílies en règim de lloguer, l'opció és quasi obligatòria. Contractar una assegurança de vida per tal d'assegurar el nivell de vida de la muller i els fills és un acte gairebé automàtic.

5.000.000 de pessetes. A més de les anteriors opcions, la cartera en borsa pot posar-se en marxa. El marge de maniobra i les responsabilitats del titular prohibeixen, no obstant, triar valors especulatius i per tant de rendibilitat fluctuant. Aquesta edat i l'estalvi en joc obliguen a inversions segures, encara que no s'obtinguen guanys espectaculars.

La compra d'una segona residència, per als ja propietaris de la principal, es pot estudiar com una eventualitat més d'augmentar el patrimoni, amb cessió dels drets als hereus.

I. F.

es pot destinar a qualsevol modalitat de depòsits bancaris, estudiant meticulosament les alternatives ofertades dels super-comptes ara a la baixa. Cal pensar també en una possible compra immobiliària. Els diferents plans i comptes d'estalvi per l'adquisició de vivenda són a aquesta edat tots interessants. Es necessari calcular els avantatges fiscals que es'n poden traure.

Per als inclinats a la sinuosa i vulnerable activitat borsària, és aconsellable no anar massa de pressa i triar més aviat inversions a mig i llarg termini. Així s'evitaran sorpreses desagradables que es poden produir a causa d'una baixa important dels tipus d'interès.

5.000.000. Obrir algun compte a la vista ben remunerat i constituir una cartera en borsa diversificada, accions "defensives", autopistes, elèctriques (50%) i un altre paquet per a valors estrangers, europeus i americans principalment. La compra d'una vivenda no està mai descartada.

I. P.

ra fregant interessos de l'11 %. Una actitud molt diferent han adoptat els inversors estrangers pel que fa a la compra de bons i altres obligacions del deute públic. L'avantatge decretat pel govern de Madrid que exonera els estrangers de la retenció del 25% dels interessos de les inversions va provocar l'any passat una onada d'adquisicions d'aquests actius.

El sector immobiliari s'ha convertit, a conseqüència de la crisi permanent —que gràficament adopta la forma de dents de serra—, en un camp perillós i prou complicat per a traure'n cap benefici. Comprar pisos i oficines indiscriminadament no és avui dia un bon negoci com fa anys. El preu a la venda d'un metre quadrat edificat oscil·la entre les 250.000 i les 300.000 pessetes, en zones on existeix una forta demanda, Sarrià, Ciutat Vella i l'Eixample a Barcelona i el carrer Colom a València. En aquest camp, la compra de naus industrials deixa entreveure certes possibilitats de beneficis. Es tracta d'inversions segures a mitjà i llarg termini, però no se'n pot esperar uns guanys espectaculars en els pròxims anys. Una cosa molt semblant passa amb les compres d'aparcaments, adquisició una mica més rendible que les anteriors, ja que el problema del trànsit han revaloritzat aquests béns immobiliaris. La gent no fa cara de sorpresa quan els demanen vora els 7.000.000 de pessetes per un lloc d'aparcament en els barris més luxosos de València o Barcelona.

Els fons d'inversió continuen ocupant

40 anys, casat amb dos fills

Ha sonat l'hora de tenir trellat i programar el futur propi i el dels que vénen darrere. Tot depèn de les possibilitats

1.000.000 de pessetes. Sempre serà un bon recurs uns fons d'inversió en qualse-

enguany una posició privilegiada entre les altres fórmules d'estalvi com ja va passar durant l'exercici passat. Però hi ha una gran quantitat de varietat de fons. Ni tots són iguals ni tots donen els mateixos beneficis. En aquesta mena d'inversió s'han de mirar amb lupa els avantatges fiscals, encara que per al conjunt de l'oferta la rendibilitat final dependrà del temps de permanència dels depòsits. Per al 90% dels estalviadors els únics fons que trien són els de renda fixa, a causa de la gran desconfiança que produeixen les fluctuacions borsàries. L'últim any es van donar diferències de set punts entre els fons més rendibles i els que se situen en els últims llocs de la llarga llista d'ofertes. Segons auguren els especialistes, la rendibilitat mitjana dels fons de renda fixa se situarà al voltant del 13,5%. Les compres d'aquests títols que han donat fins i tot interessos del 17% en èpoques no molt llunyanes han passat ja a la història. No obstant això, aquesta opció es manté com una de les poques que continuaran donant beneficis de més de 4 o 5 punts per damunt de la inflació.

La coneguda "guerra del passiu", que es van declarar els bancs fa tres anys, sem-

bla que ha lliurat gairebé totes les batalles. Els supercomptes ja no són el que eren. El seu principal atractiu del 12% i el 13% de la confusa TAE (taxa anual equivalent) s'ha quedat avui en nivells no superiors al 8%, sempre que els depòsits superen els 10 o 15 milions. Els altres tipus de depòsits bancaris també han estat afectats per la disminució global de rendibilitat, encara que aquesta modalitat gaudeix d'un nivell més baix de comissions i sovint d'una exoneració de retenció fiscal.

Les llibretes han estat el producte que amb més solidesa han resistit a l'erosió dels tipus d'interès d'aquests actius bancaris. Potser perquè des de sempre han estat un producte adreçat principalment als estalviadors modestos. Algunes ofereixen una cotització elevada, que pot arribar al 7,5% de TAE per a un saldo de 100.000 pessetes. La fórmula de la remuneració dona satisfacció a qualsevol estalviador perquè és l'única oferta del mercat que proposa alts interessos per quantitats relativament baixes.

Entre els valors inversors a la baixa actualment es troben l'or i els altres metalls preciosos. Després de la guerra del golf

Pèrsic, de gener del 1991, l'or va perdre bona part de la imatge de valor refugi que havia tingut fins aleshores. Abans del conflicte internacional, una unça d'or (31,1035 g) es canviava a 352 dòlars. Dotze mesos més tard, la cotització no havia variat gaire. Un valor que no dona cap rendiment no és gens atractiu per a l'inversor.

Si de cas es vol, a pesar de tot, reservar una part proporcional de la cartera inversora per a qualsevol d'aquests metalls cal fer-ho mitjantçant l'intermediari dels nous mercats d'opcions i de futurs. Totes dues són operacions bastant especulatives ja que amb una inversió relativament petita es poden guanyar molts diners. Per aquesta circumstància no és convenient reservar més d'un 10% del total de la cartera inversora. L'un i l'altre mercat necessiten una informació tècnica prèvia sobre l'evolució dels preus en el mercat i coneixements profunds dels productes. A l'estat espanyol, concretament a València amb el mercat de futurs dels cítrics, aquestes operacions han començat a interessar l'inversor mitjà.

Ignasi Pellicer

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

1er. cognom _____ 2on. _____ Nom _____ Tel. part. _____
 Domicili _____ C.P. _____ Població _____
 Any de naixement _____ Profesió _____ Tel. Treball _____ D.N.I. _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període d'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de 18.762 pessetes.

Amb pagament:

- Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)
 Semestral (2 rebuts de 9.381 pessetes. Sols en el cas de pagament per banc).
 32.500 (Europa) 41.500 (Amèrica)

*La subscripció representa un descompte de més de l'11% sobre el preu de venda als quoscors.

Forma de pagament:

- Dom. bancària Xec bancari adjunt
 Gir. postal num. _____

(Firma)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distinguits senyors: Caixa/Banc _____ Agència _____
 Adreça _____ Població _____
 Nom i adreça del titular del compte _____

Els Pregue que fins a nova ordre els rebuts que presentarà Edicions del País Valencià, S.A. per l'import de la subscripció anual a pagar en:

- 1 rebut anual 2 rebuts semestral

siguen pagats amb càrrec: _____ de _____ 199 _____
 C/c Llibreta Num. _____
 (Firma)

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A.
 Avinguda del Baró de Carcer, 40, 13a.
 Tel. (96) 352 48 69 • C.I.F. A-46186821
 46001 VALÈNCIA

EL TEMPS
 Setmanari d'informació general